

за де-який час "оставити українську сцену і вона грала в трупі Іванова на Кавказі. Тут Л. П. зустрілася з Загорським, з яким одружилася. Зімою 1889 року подружжя Загорських переходить служити в українську трупу Кропивницького. Після недовгої служби в трупі Кропивницького, Л. П. в 1891 році вступає до трупи Саксаганського, в якій і грала майже увесь час, переживаючи з цією трупою усі злидні до кінця існування трупи. Не залишаючи праць в театрі Саксаганського, Л. П. виступала в трупі Суслова, а після розпаду трупи Саксаганського в 1910 р. Л. П. вступає до трупи М. К. Саловського, де й грає з великим успіхом до сьогоднішнього дня.

С. К.

На почесній постаті.

До 25-літнього ювілею Л. П. Лiniцької.

Сьогодні в Народному домі в Києві мало відбутися святкування 25-літньої діяльності на українській сцені відомої артистки, Любові Павлівни Лiniцької. На жаль, шановна ювілятка, через стан свого здоров'я, зрілася прилюдного святкування, але це не завжди багатом і багатом з тих, хто пив з джерела її творчого натхнення, одзначити цей день, як не буденний у літописях нашого театрального мистецтва. Це не особисте свято заслуженої артистки, — це свято всієї української сцени, яку обдарувала артистка своїм визначним талантом і якій служила увесь час цей, довгий у житті окремої людини час, не схивнувши з славної стежки перших піонерів українського театру.

Так водиться вже, що про ювілятів говориться тільки добре, тільки заслуги їхні виставляються на суд громадський і лишаються у затінку їхні хиби. Тим приємніше, що цим разом можна по ширості, а не з самого тільки ювілейного звичаю, говорити про заслуги, поминувши хиби. Останніх не багато записано в артистичному формулярі п. Лiniцької, зате заслуги її перед рідною сценою справді такі величезні.

Л. П. Лiniцька вийшла на сцену тоді, коли український театр завоював уже своє певне місце в нашому національному набанні. Греміла слава корифеїв української сцени, театр придбав уже свою публіку, здобував погроху й новий репертуар, поширювався не тільки екстенсивно, а й інтенсивно, заглиблювався в ґрунт життя, шукав нових стежок до розвитку. Широкого поля, що стелилося перед ним, не могли вже упорати власними руками ті, хто розпочав діло. Жива клика нових працівників, — і от тоді між молодшою генерцією, другого, скажу так, призова, українських артистичних сил починає свою діяльність і Л. П. Лiniцька.

Серед артистів цього другого призова я не знаю визначнішої сили, і то не тільки як брати на увагу величину таланта, а й ту чистоту, з якою вона весь час справляла свою важку й відповідальну працю. До неї, що прийшла після незрівняної М. К. Заньковецької на те саме амплу, ставилися особливі вимоги, її мимоволі порівнювали до тієї, хто неподільно доти царював на українській сцені, не знаючи собі рівної. Через те, може, ні до кого не ставилася критика так — не скажу: причіпливо, бо тут краще може буде вжити слово — ревною, як до цієї наслідниці знаменитої української артистки. Ні на кого не спадає такий тяжкий хрест — щоб не поточитись і не впасти під вагою чужої популяр-

ости, не потонути й не розпуститись в промінні чужої слави... І молода артистка вийшла з честю з свого надзвичайно тяжкого становища, видержала ту спробу, якої не кожне може доказати. Вперше побачив я на сцені Л. П. Лiniцьку р. 1895-го, побачив уже після того, як бачив не раз Заньковецьку як ще свіжі були враження од того чудового таланту і як ще мерхтіли в душі її незабутні образи, і коли мимоволі приходило на думку порівняння, мусів собі сказати: ні, це не наслідувачка Заньковецької — це сама таланта артистична сила. Вона має свою власну, як той казав, шклянку і п'є з неї по своєму. Шклянка та менша, але то її власна, не позичена шклянка; чиста, мов кришталю, одбивас вона в собі веселку сонця життєвого і грає, міниться на сцені тим промінням життя, що перепускає через себе в творчому натхненні. І для мене Л. П. Лiniцька заняла на завжди місце серед кращих діячів нашого театру, тоді як багато з її товаришок не видержали того убійчого порівняння.

І вона того місяця не покинула й цей день. Минали роки за роками, український театр роздався в ширину, розпливався і — нігде правди діти — розмінювався часто на базарі житейської суєти, потурає не високим смакам менш культурної публіки. Але Л. П. Лiniцька не зазнала тієї непевної долі. Вона, що своє артистичне охрещення одібрала ще під час першої голосної слави нашого театру, добре засвоїла собі традиції того часу і не розміняла свого таланту на дрібняки дешевих лаврів. Вона раз-у-раз була з кращими і працювала над собою, щоб порівнятися з ними. Поважною силою, що серйозно ставиться до себе й до своєї праці, вона увесь час була на українській сцені, — аж до цього дня, коли вже доводиться вітати її з 25-літніми роковинами її служби рідному театрові.

І певно, що не свої тільки особисті думки висловлю, коли бажатиму шановній артистці, щоб довго ще стояла на своїй почесній постаті й разом з кращими діячами нашого театру шукала йому шляхів до оновлення. Її свіжий і досі талант ручиться за те, що багато вона ще може дати доброму рідній сцені, як багато вже й дала за цих 25 років своєї діяльності.

Сергій Ефремов.

По Росії.

— До вибору президіуму Д. Думи. В Думі оповідають, що М. В. Родзянко висловився проти того, щоб кн. Волконський був старшим товаришем председателя. Родзянко обвинувачує кн. Волконського в тому, що він агітував проти председателя — під час розгляду питання про церковно-парафіяльні школи. Незадоволений Родзянко і тим, що кн. Волконський нічого не зробив, щоб поладити відносини між Д. Думою й міністрами. Говорять, що Родзянко заявив, що він вважає за краще мати президіум з одної якої-небудь партії, ніж з кількох. Замість кн. Волконського октябристи дають місце старшого товариша председателя групі Крупенського. Група згодилася і намітила в кандидати Мусіна-Пушкіна і кн. Васильчикова. Весь склад президіума буде вибрано наново.

— Парламентські вісті. Кадети вносять нагальне запитання про переслідування печаті в звязку з справою Бейліса і запитання про арешт в Москві приставом академіка письменника І. А. Буніна. Подалуть також запитання про правдивість газетних чуток відносно розяснення 65 статті ос-